

Pn-1800/2020

**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
ZAGREB**

Tužitelj: Davor Gjurašin iz Zagreba, Kneza Ljudevita Posavskog 2, OIB: 65895319427

Tuženik: LEXPERA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Tuškanova 37, OIB: 79506290597 zastupano po Melihi Okić Buljanović i Goranu Buljanoviću, odvjetnicima iz Zagreba, Nova cesta 103

ODGOVOR NA TUŽBU

tužitelja od 20.07.2020. godine

I. Tuženik je u ovom postupku ovlastio Melihu Okić Buljanović i Gorana Buljanovića, odvjetnike u Zagrebu, Nova cesta 103, te se moli da se buduća pismena dostavljaju punomoćniku.

Dokaz:

- *odvjetnička punomoć*

II. Tuženik odgovara na tužbu od 20.07.2020. godine i to kako slijedi:

Tuženikovo ponašanje nije protupravno, što je osnovni uvjet za naknadu štete. Tužitelj u tužbi potpuno paušalno navodi protupravnost ponašanja bez da navodi razloge kao i pozitivne propise koji su povrijeđeni, a i propis na koji se pozvao (KZ/97) nije na snazi. Tužitelj ističe kako njegovo ponašanje **nije protupravno**.

U skladu sa čl. 44. st.3. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, u daljnjem tekstu: Konvencija), konačne presude Europskog suda za ljudska prava se objavljuju. Općepoznata činjenica je da se iste objavljuju na mrežnim stranicama suda, ali i na mrežnim stranicama Ustavnog suda Republike Hrvatske te Ureda zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. U skladu sa člankom 44. Konvencije, Poslovnikom Europskog suda za ljudska prava od 03.06.2019. godine propisano je Pravilo 33.4.: "*Odluke i presude koje donosi vijeće dostupne su javnosti. Odluke i presude odbora, uključujući odluke iz pravila 53. stavka 5., dostupne su javnosti. Sud će periodično učiniti dostupnim javnosti opće informacije o odlukama koje suci pojedinci donose temeljem pravila 52.A stavka1. i odbori na temelju pravila 53. stavka 5.*". U istom poslovniku su navedeni i napuci predsjednika suda vezano za objavljivanje presuda, a koji naputke predsjednik suda donosi u skladu sa pravilom 32. suda. U napucima stoji: "*Stranke se podsjećaju da su, osim ukoliko se odredi odstupanje prema pravilu 33. ili 47. Poslovnika Suda, dokumenti u postupku pred Sudom javni. Stoga, sve informacije*

koje se podnose u vezi zahtjeva, u pisanom i usmenom dijelu postupka, uključujući informacije o podnositelju zahtjeva ili trećim strankama, moraju biti dostupne javnosti. Stranke također trebaju biti svjesne da je uobičajeno da se izjava o činjenicama, odluke i presude Suda objavljuju na HUDOC-u na internetskim stranicama Suda (pravilo 78.)."

Dakle, sve odluke Europskog suda za ljudska prava su dostupne javnosti tj. javne su i to upravo radi zaštite prava ljudi od samovlašća države, radi transparentnosti postupanja, kao i zaštite demokratskog društva. Stoga su sve odluke dostupne javnosti, a to znači da ih bilo tko i bilo kada može koristiti bilo za pozivanje u sudskim postupcima, bilo za rađanje zbirke, bilo za pravnu literaturu.

U skladu s navedenim, radi se o službenim dokumentima suda, koje sud objavljuje. Također ih preuzima i objavljuje Republika Hrvatska kao stranka u postupku. Objavljene su kao pravni i službeni dokument namijenjen javnom korištenju. **Stoga nema protupravnosti u postupanju tuženika.**

Dokaz:

- <https://uredzastupnika.gov.hr/UserDocsImages//arhiva//Gjura%C5%A1in%20Davor%20-%20Odluka%20o%20nedopu%C5%A1tenosti%20-%202019.06.2012..pdf>
- *Ispis presude sa mrežnih stranica Ureda zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava*
- *Ispis relevantnih pravila Poslovnika Europskog suda za ljudska prava*

III. Tužitelj se poziva na Kazneni zakon koji više nije na snazi. Opreza radi, tuženik ističe da ni prema važećim propisima koji se odnose na rehabilitaciju tuženikovo postupanje nije protupravno. Osim gore navedenog i činjenice da se radi o javnim i javnodostupnim dokumentima do kojih bilo koja osoba može i mora smjeti doći, objavom se ne dira u prava rehabilitirane osobe. Niti se objavom presude osoba smatra osuđenom, niti je time stavljena u nejednak položaj u odnosu na druge osobe. Naime, objavljuju se i presude Europskog suda koje nisu „proizašle“ iz kaznenih predmeta, te se javnim objavama postupa na jednak način prema svima. Objaviti odluku Europskog suda za ljudska prava ne znači da se netko smatra osuđenom osobom niti je time njegovo pravo drugačije od druge osobe. Objavljuju se presude podnositelja koji nisu nikad niti bili osuđeni tako da su i njima objavljeni podaci o činjenicama iz sudskog spisa. To je jednostavno pravilo suda i Konvencije i potpuno je nevezano za prava rehabilitirane osobe.

IV. Gore je naveden pravni temelj za objavu integralnih i cjelovitih odluka Europskog suda za ljudska prava kao i propisi koji decidirano navode da stranke moraju biti svjesne javnosti takvih odluka. U Poslovniku je navedeno da su sve odluke i svi dokumenti dostupni javnosti, a isto se može ograničiti kada bi pristup javnosti bio protivan interesima pravde. Tada svaki podnositelj, u konkretnom slučaju tužitelj, može zahtijevati anonimnost cijelog postupka, pa tako i odluke. U skladu sa spomenutim napucima: „*Bilo koja molba za anonimnošću treba se podnijeti uz obrazac za podnošenje zahtjeva ili vrlo skoro nakon toga. U oba slučaja podnositelj zahtjeva treba podastrijeti razloge za molbu i posebno navesti utjecaj koji objava može imati na njega ili nju.*“ I u postupcima koji su u tijeku, ali i za odluke koje su na HUDOC-u na internetskim stranicama Suda objavljene ranije, stranke mogu tražiti anonimizaciju odluka. Takav zahtjev se podnosi sudu i o njemu odlučuje predsjednik suda. U tom slučaju, osim što se treba obrazložiti razlozi zbog kojeg bi takva presuda mogla utjecati na život podnositelja zahtjeva, treba se obrazložiti i zašto podnositelj anonimizaciju nije tražio u trenutku podnošenja zahtjeva.

V. S obzirom da je dana 08.09.2020. godine na HUDOC bazi na mrežnim stranicama suda, ali i na mrežnim stranicama Ureda zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava bilo moguće pristupiti presudi u njenom integralnom obliku, ali i prevedenu na hrvatski jezik, za pretpostaviti je da zahtjev za anonimizaciju ili nije nikad bio podnesen ili je odbijen. U oba slučaja to znači da je presuda javna i svima dostupna i da svaka strana koja to želi može do nje doći.

Dokaz:

- *po potrebi upit Europskom sudu za ljudska prava o činjenici podnošenja zahtjeva za anonimizacijom*
- *<https://uredzastupnika.gov.hr/sudska-praksa/148>*

Stoga, unatoč što je gore istaknuto da ne postoji protupravnost, ako je tužitelj smatrao da mu objavljivanjem presude nastaje šteta, isti je mogao predati zahtjev za anonimizaciju sudu. Sud bi odluku, tek u slučaju da smatra da su ispunjeni uvjeti, anonimizirao nakon čega bi je tuženik kao i drugi pravnici koji se koriste praksom Europskog suda za ljudska prava mogli preuzeti i koristiti anonimiziranu. Stoga, za javnost presude sa svim podacima o tužitelju je zaslužan i sam tužitelj. Iako manje bitna, činjenica da je presuda iz 2012. godine objavljena još uvijek u integralnom obliku upućuje na to da je tužitelj sam doveo do toga kao i da mu očigledno nije nastala nikakva šteta jer je toliko dug vremenski period ista javna, a tužitelj nije zatražio anonimizaciju.

VI. Dokazano je da tuženikovo postupanje nije protupravno, a i da je za samu objavu presude u integralnom obliku zaslužan i tužitelj. Istaknuto je i da objavom presude nije od tužitelja smatran osuđenom osobom niti je stavljen u neravnopravan položaj. Dapače, ako bi objavljivanje presude tumačili s filozofskopravnog gledišta, objavljuju se presude sa podacima osoba koje nisu bile stranke kaznenog postupka ili su bile oštećenici i nitko ne smatra da su stavljene u nejednak položaj. Kad bi tužitelj bio u pravu, nakon nastupa rehabilitacije bi osuđenici bili u povoljnijem položaju od npr. oštećenika kaznenim djelima (koji isto mogu biti podnositelji zahtjeva pred Europskim sudom za ljudska prava) što bi bio apsurdno. Rehabilitacija kao institut u kaznenom pravu uopće nema veze sa objavom javnodostupnih presuda.

VII. Neovisno o svemu, tužitelj se nikad nije obratio tuženiku sa ikakvim zahtjevom da ukloni ili anonimizira presudu, niti je tražio da je ukloni navodeći da mu takvim postupanjem nanosi štetu. Vodeći računa o svim zainteresiranim stranama, tuženik je već ranije uveo praksu da presude, unatoč tome što su javne, anonimizira na zahtjev osoba na koje se odnose uz obavijest da su iste dostupne kao javne na drugim izvorima.

VIII. Naposljetku, opreza radi, tuženik ističe da presuda na njegovim mrežnim stranicama nije dostupna širem krugu ljudi neovisno o njihovom traženju već se do presude može doći istražujući praksu Europskog suda za ljudska prava ili ukucavajući u Google tražilicu pojam „Davor Gjurašin“. I tada se ne pojavljuju podaci o činjenicama iz kaznenog postupka već samo opće informacije o presudi Europskog suda za ljudska prava. Do cijele presude korisnici portala mogu doći tek nakon što se prethodno registriraju pa prijave, pa tek onda mogu pristupiti presudi. No, ovo se ističe opreza radi s obzirom da je gore navedeno da presude Europskog suda za ljudska prava moraju biti dostupne javnosti bez ograničenja.

IX. Slijedom navedenog, tuženik osporava osnov i visinu štete u cijelosti te predlaže se sudu odbiti tužbu tužitelja.

U Zagrebu, 21. rujna 2020.

LEXPERA d.o.o.

Tuženik potražuje trošak:

- | | |
|--------------------------------------|----------------|
| - sastav odgovora na tužbu Tbr. 8.1. | - 1.000,00 HRK |
| - PDV (25%) | - 250,00 HRK |
| - UKUPNO: | - 1.250,00 HRK |